

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 15.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.03.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **12103** по описа за **2018** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Производството по делото е образувано по две касационни жалби от двете страни в производството.

Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител адв. А. обжалва Решение от 21.09.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 2046/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав, в частта, с която е отменено наказателно постановление № К-026055/16.11.2017 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, в частта, с която на [фирма], на основание чл. 45, ал. 1, вр. чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

[фирма], чрез процесуалния си представител адв. Х. обжалва Решение от 21.09.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 2046/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № К-026055/16.11.2017 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, в частта, с която на [фирма], на основание чл. 45, ал. 1, вр. чл. 11, ал.1, т. 11 ЗПК е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

В касационната жалба от Комисията за защита на потребителите са развити доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Касаторът счита, че НП е правилно и законосъобразно, при съставянето му са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. НП е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните срокове за това. От събраните доказателства безспорно се доказва извършване на нарушението. Не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като случаят не е маловажен. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на Наказателното постановление, в отменената му част.

Ответникът по касационната жалба от КЗП, не е взел становище по нея.

В съдебно заседание касаторът КЗП не се представлява.

В жалбата от [фирма] са изложени съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните разпоредби и противоречие с материалния закон. Посочва, че подадените от дружеството възражения не са взети предвид при издаване на НП. Не е описана подробно фактическата обстановка, като е налице несъответствие между констативния протокол за извършената проверка и издаденото НП. Счита, че е налице извършено нарушение на чл. 11, ал.1, т.11 ЗПК, тъй като в договора за кредит са посочени общия брой плащания, които следва да бъдат извършени, размера на всяко едно от тях, периодичността на вноските, денят от седмицата, в който трябва да бъдат правени, както и датата на първото плащане. Т.е., погасителния план е вписан в договора за кредит и не е необходимо отделното му представяне. Моли за отмяна на решението и отмяна на НП в потвърдената му част.

В съдебно заседание се представлява от адв. Х., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът КЗП, не е взел становище по жалбата.

Представителят на софийска градска прокуратура счита и двете жалби за неоснователни, а решението за правилно и законосъобразно.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 319 ЛС/22.04.2015 г., председателят на КЗП е определил длъжностно лице от Комисията, което да има право да съставя АУАН по законите и подзаконовите НА, контрола по приложението на които е възложен на КЗП за територията на областите С., Софийска, К., П. и Б..

Със Заповед № 891/12.10.2016 г. председателя на КЗП е упълномощил Е. Г. –директор Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП да налага административни наказания и да издава НП за нарушения на ЗЗП.

По подадена в КЗП жалба с вх. № С-03- 5074/04.07.2017 г. от Б. В. К. от [населено място], била направена проверка на дружеството касатор, в офис, находящ се в [населено място], [улица], ет.7, за която бил съставен констативен протокол № К-0261577/19.07.2017 г. В жалбата до КЗП жалбоподателя К. заявил, че сключил договор за потребителски кредит №[ЕИК] от 12.03.2017 г. с общ размер на кредита 1 500 лв., но при подписване на договор за кредит с дружеството, че било отказано

предоставянето на погасителен план към договора с обяснение, че ще го получи по-късно.

С Констативния протокол № К-0261577/19.07.2017 г., било наредено на дружеството на 28.07.2017 г. да представи в КЗП писмено становище, ведно с документацията, свързана с предоставения кредит на потребителя К., включително и погасителен план. Изисканите документи били представени от [фирма], за което бил съставен Констативен протокол № К-0103102/28.07.2017 г. При документалната проверка на представените в КЗП от дружеството документи, проверяващите констатирали, че не бил представен погасителен план към договора за потребителски кредит. В констативния протокол отразили, че информацията била записана на 1-ва страница от договора в общ размер на дължимата сума. На посочената дата, било представено извлечение - погасителен план и справка за извършените плащания в табличен вид, като органите на КЗП установили, че в лявата част на извлечението е бил посочен погасителен план, а в дясната част е посочена разбивка на плащанията по главница, лихва, такса за оценка на досие, такса за услугата „кредит у дома“ и остатъчно салдо по кредита. Такава справка не е била предоставена на потребителя към момента на проверката.

Видно от приобщения договор за потребителски кредит, на първа страница от същия са отразени следните условия за кредита:

А. Общ размер на кредита /главница/- 1500 лв.;

Б. Такса за оценка на досие - 75 лв;

В. Общ размер на фиксирана лихва 295.88лв., представляваща 31.82 % годишно;

Г. Обща /Б+В/- 370.88, равняваща се на 48.0% ГПР;

Д. Такса за услуга кредит у дома – 1 361.98 лв.;

Е. Общ размер на дължимата сума /А+Г+Д/ 3 232.86лв.;

Ж. Срок на договора в седмици-60 /брой седмични плащания/;

З. Размер на седмичното плащане с изключение на последното- 53.89лв. Размер на последното плащане- 53.35лв.;

И. Първо седмично плащане се дължи на 21.03.2017г.;

Й. Ден от седмицата, в който се дължат плащанията - понеделник.

Представен е и Анекс №1 от 26.03.2017 г. към договора, с който е променен договора като е отпаднала допълнителната услуга посочена в б. „Д“ за събиране на седмичните вноски в дома на клиента и в чл.4 от анекса е посочено, че седмичната вноска се променя на 38 лв., а последната изравнителна вноска- 37.46лв. В чл.12 от договора се съдържа правото на потребителя при поискване и безвъзмездно, по всяко време от срока на Договора за кредит, на хартия или на друг траен носител, по негово предпочитание, извлечение от сметка под формата на погасителен план съгласно чл.11, ал.1, т.12 ЗПК.

В последваща жалба до КЗП, с вх. № С-03- 5074/08.08.2017 г. потребителя К. изразил неудовлетвореност от извършената в КЗП проверка, като твърдял неизпълнение на задължение на кредитора да му бъдат предоставени след писмено искане на адрес на дружеството на 04.07.2017 г., погасителен план към 04.07.2017г., справка за всички постъпили погасителни вноски и документ за сумата, срока и начина за пълно предсрочно погасяване на задължението ми договор за потребителски кредит №[ЕИК] от 12.03.2017 г.

Проверяващите констатирали, че на 06.06.2017г. потребителят изпратил писмо на адреса на електронна поща: [електронна поща] на [фирма], възползвайки се от

правото си по чл. 16 от Договора, да получи подробна информация за: списък на всички погасителни вноски признати от кредитора по договора за потребителски кредит; сумата срещу която ще може напълно да погаси задължението си по договора, датата на която трябва да постъпи по банковата сметка на кредитора, начина на нейното формиране, размера на непогасена главница, размера на оставащите дължими такси, размера на лихвата; да бъде информиран за процедура, срок и адрес, на който може да получи официален документ за липса на задължение по договора.

Видно от Констативен протокол № 0261670 от 15.08.2017г., в КЗП били представени електронно писмо от 10.08.2017 г. за изпратена справка извлечение с погасителен план и разбивка на внесените суми и остатъчно салдо – 0 /нула/ и удостоверение за липса задължения от 10.08.2017 г.

За резултата от извършената проверка, бил съставен АУАН № К-026055/15.08.2017 г., в който били описани констатираните две нарушения. Констатирано е, че дружеството е нарушило изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 11, пр. 2 от ЗПК, като нарушението било извършено на 12.03.2017 г. в [населено място], когато е бил сключен договор за потребителски кредит №[ЕИК]. Нарушението се изразява в това, че към договора липсва погасителен план. Второто констатирано от органите на КЗП нарушение е на изискванията на чл. 11, ал. 3 вр. с чл. 11, ал. 1, т. 12 от ЗПК, като нарушението било извършено на 09.06.2017 г. в [населено място], след като потребителят изпратил писмо на 06.06.2017 г. по електронната поща до кредитора, а той от своя страна не му изпратил исканите от него документи след два дни. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и на двама свидетели. В срок било депозирано писмено възражение срещу акта.

Въз основа на АУАН № К-026055/15.08.2017 г., било издадено наказателно постановление № К-026055/16.11.2017г., с което на [фирма], на основание чл. 45, ал.1, вр. чл.11, ал.1, т.11, пр.2 ЗПК е наложено административно наказание „имуществена санкция” 3000 лв., и на основание чл.45, ал.1, вр. чл.11, ал.3, вр. ал.1, т.12, пр.2 ЗПК е наложено административно наказание „имуществена санкция” 3000 лв. В НП са възприети като извършени констатираните в АУАН две нарушения. По отношение на размера на двете имуществени санкции не са изложени мотиви. НП е връчено на представител на дружеството на 12.01.2018 г.

СРС е събрал гласни доказателства, като е разпитал актосъставителя и свидетел при съставянето на АУАН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 21.09.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 2046/2018 г., с което е отменил наказателно постановление № К-026055/16.11.2017 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП, в частта, с която на [фирма], на основание чл. 45, ал. 1, вр. чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 лв., а по отношение имуществената санкция от 3 000 лв. за нарушение на чл. 45, ал. 1, вр. чл. 11, ал.1, т. 11 ЗПК, НП е потвърдено. За да отмени оспореното НП в частта по нарушението на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК, съдът е счел, че неправилно органа е определил датата на извършеното нарушение, тъй като не е налице нито договорен, нито законов срок, в който следва да се представят поисканите от потребителя документи.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

С Решение от 21.09.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 2046/2018 г. СРС се е произнесъл по жалба против НП № К-026055/16.11.2017 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „Контрол на пазара” при КЗП. С него, за две нарушения - по чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК и чл. 11, ал.1, т. 11 ЗПК, на [фирма] са наложени две имуществени санкции от по 3 000 лв.

СРС е отменил НП, в частта относно нарушението на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК.

Касационните жалби са допустими, като подадени срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма] допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съдът намира и двете подадени жалби за неоснователни, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Настоящият касационен състав приема, че АУАН и съставения въз основа на него НП съответстват на процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота.

Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за

това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани в нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. Съдът поддържа становище, че водещи до отмяна на акта са тези нарушения, които са съществени, а съществени са тези нарушения, които поставят под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай, или които ограничават или нарушават правото на защита на страните.

По отношение на жалбата на КЗП в отменената част от НП. За да отмени НП в частта по отношение на нарушението на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК, районният съд е приел, че органът неправилно е определил дата на извършеното нарушение, като е приел, че нито закона нито в договора е предвиден срок, в който кредитора следва да предостави поисканата от потребителя информация. По делото се установява, че на електронна поща, потребителят К. е поискал от [фирма], на основание чл. 16 от договора, да му предостави списък на всички погасителни вноски признати от кредитора по договора за потребителски кредит; сумата срещу която ще може напълно да погаси задължението си по договора, датата на която трябва да постъпи по банковата сметка на кредитора, начина на нейното формиране, размера на непогасена главница, размера на оставащите дължими такси, размера на лихвата; да бъде информиран за процедура, срок и адрес, на който може да получи официален документ за липса на задължение по договора. Действително поисканата информация не му е предоставена, нито след поискването, нито към датата на съставяне на НП.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК, когато се прилага ал. 1, т. 12, кредиторът предоставя на потребителя при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания. Безспорно е, че нито в договора, нито в закона е определен срок за предоставяне на тази информация. Това обаче означава, както правилно е приел районният съд, че поисканата информация се дължи незабавно. Т.е., приемайки, че датата на извършване на нарушението е 09.06.2017 г., като субективно определена дата от страна на актосъставителя, ответния орган е допуснал нарушение на закона. Доколкото датата на извършване на нарушението е съществен елемент от съдържанието на НП, то и неправилното ѝ определяне, представлява нарушение на съдържанието на НП. В този смисъл, правилно СРС е отменил НП в частта относно нарушението на чл. 11, ал.3, вр. ал.1, т.12 ЗПК.

По отношение на жалбата от [фирма] в потвърдената част от НП. За да потвърди НП, СРС е приел, че е доказано изпълнението на състава на нарушението. Нарушението, за което на дружеството е наложена имуществената санкция в размер на 3000,00 лв. е такова по чл. 11, ал.1, т. 11 ЗПК. Съгласно цитираната разпоредба договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на

погасяването. Безспорно е, че към договора за потребителски кредит, сключен с потребителя подал жалбата до КЗП, липсва като отделен документ погасителен план. От доказателства по делото се установява, че на първа страница от договора, от буква А до буква Й се съдържа информация относно общ размер на кредита 1500 лв., такса за оценка на досие - 75 лв., общия размер на фиксирана лихва 295.88 лв., представляваща 31.82 % годишно, общо /Б+В/- 370.88, равняваща се на 48.0% ГПР, такса за услуга кредит у дома – 1 361.98 лв., която в следствие с анекса е отпаднала, общия размер на дължимата сума - 3 232.86 лв., срока на договора в седмици-60, размер на седмичното плащане - 53.89лв. и размер на последното плащане- 53.35лв., кога е дължимостта на първо седмично плащане - 21.03.2017г. и деня от седмицата, в който се дължат плащанията. С това обаче не са изпълнени изискванията на чл. 11, ал.1, т. 11 ЗПК, както правилно е отразил СРС. Изискването на посочената разпоредаба е в погасителния план да се съдържа информация за размера на всяка една погасителна вноски, както и последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването, които не се съдържат в процесния договор. В договора е посочено, че всяка вноски е в размер на сумата 53,89 лв., а в следствие е променена с чл.4 от анекса на 38 лв., както и общия размер на фиксирана лихва и годишния лихвен процент, но не съдържа пълната информация за размера на всяка погасителна вноски, така както е посочено в приложения погасителен план, където детайлно е описано разпределение на седмичните вноски, като е посочен размер на главница, лихва и т.н. Т.е., в първата страница на договора не става ясно каква част от сумата от 53,89 лв., представлява седмична вноски, представлява погасяване на главница и каква част погасява лихвата. Видно от приложения погасителен план, размера на седмичната вноски е един и същ при първоначалния договор и съответно след промяната с подписване на анекса, но размера на главницата, лихва и размер на седмично салдо са различни за всяка вноски. Предвид това и законодателят изрично е предвидил точно, ясно и разбираемо да са посочени условията за издължаване на кредита от потребителя, включително да е приложен погасителен план, съдържащ всички реквизити. Липсата на посочената информация представлява нарушение на ЗПК, поради което и правилно е наложена имуществената санкция на дружеството, чиито размер е определен правилно на минимално определения такъв в чл. 45 ЗПК.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.09.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 2016/2018 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.